

CZECH

L E T Ā K 14.

PÍSEŇ
STARÉHO KĚTASA.

S KARIKATURAMI JAROSLAVA STUDNIČKY.

„K zbláznění! Dvacet beden mýdla mi sebrali!
„I buď rád, že nesebrali taky tebe!“

CENA 30 HAL.

„Vyhrabané koňské maso? Faules Geschäft!
Ale v konzervách, přítelíčku, v konzervách mohu ho potřebovati
každé množství!“

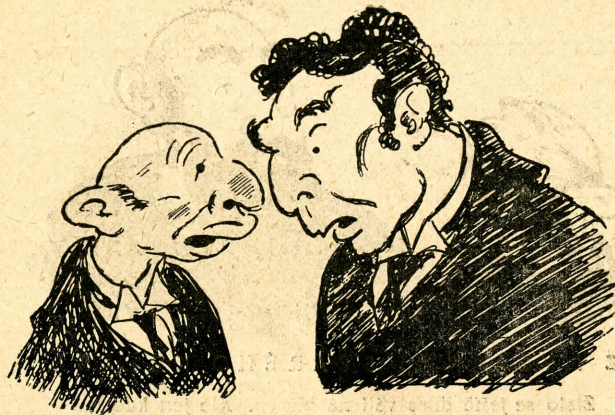
PÍSEŇ STARÉHO KEŤASA.*)

(Zpívá se známou notou.)

Včera mně sluníčko svítilo,
dnes už mi nesvítil,
hezké jsem peníze vydělal,
dnes musím kloptit.
Mordie, to bylo pohodlí,
v kavárně jsme se vždy dohodli, —
ty česká dušičko útrpná,
za nás se pomodli!

Platil jsem každému, co kdo chtěl,
nekoukal na ceny,
na jiném jsem si vždy hojil zas
výdělek ztracený.
Když lidstvo hlady zle trestané
chvělo se, kdy už to přestane,
my měli všeho dost na prodej,
židé i křesťané.

* Keřas = zkroucenina pražské hantýrky z německého Kettenhändler.

„Koupil bych vagon fikových listů!“ — ??? — „Inu, šaty nebudou!“

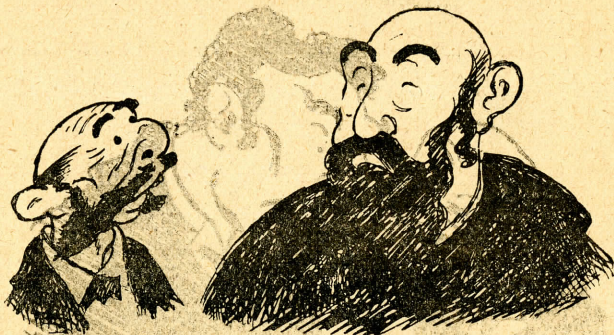
Ve válce všechny jsme zvrátili
obchodní poučky,
bez účtů šlo to i bez strazzy,
jen z ručky do ručky.
V kavárně na stolku z mramoru
sčetli jsme režii bramborů
a než jsme vytáhli kalíšek,
šla cena nahoru.

Ačkoliv nevděční lidé mne
navěky očerní,
já přece v jádru jsem vždycky byl
veskrze moderní:
S dobou jsem krácel i tentokrát,
v činech svých opravdu demokrat,
tak jsem vše zdražil, že chudí u
nikdy jsem neokrad.

Rusko chce hranice otevřít
a ceny klesají.
Co zbývá starému keřasu,
než zmizet potají?

Vždycky jsem pracoval potichu
a přál jsem si i to,
aby to občanské jméno mé
zůstalo ukryto.
Svět však jen nevděkem odplácí,
raděj si oddechnu po práci,
než bych se dostal v tvou ochranu,
ó svatý Pankráci!

A tak, než naposled s jeviště
odejdu v soukromí,
s povděkem vzpomínám na všechno,
co pomoc dalo mi.

Z MYŠLENEK STARÉHO KEĚASA.

Zlato se ještě dnes válí na ulicích. Ale jen kdo má špinavé ruce, nebojí se vytáhnouti je z bláta.

Mojžíš dělal zázraky. Ale vydělat miliony na zboží, které neexistuje, to jsme dokázali teprve my.

Polští koupili vagon mýdla. Les extrêmes se touchent.

Chtějí dát Nobelovu cenu Leninovi. Mně ji mají dát, neboť já jsem, jenž přivodí mír.

Nadělalí proff nám nových zákonů. Ale já ctím na- nejvyš Starý zákon.

V Praze, 10. ledna 1918.

Tímto číslem zahajujeme nové čtvrtletí. Příští číslo vyjde 17. ledna.

DOŠUD JSME VYDALI:

1. Náfek doktora Šmerala.
2. Das böhmische Volk.
3. Česká hymna válečná.
4. Tisíc a jedna noc v kriminále.
5. Starobylá historia.
6. Ať žije rada Goll!
7. Písnička českého literáta.
8. Konec podvýživy.
9. Proff poslancům!
10. Staroměstský orloj.
11. Látky – nebudou!
12. Vánoční listárna.
13. Písnička o mnohoženství.
14. Píseň starého Kefasa.

Texty: Ed. Bass, Viktor Dyk, Jos. Kokeš. Karikatury: Zd. Kratochvíl, Josef Lada, Jaroslav Študnička.

ROČNÍK I.

LETÁK

ČÍSLO 14.

VYCHÁZÍ KAŽDÉHO ČTVRTKA. VYDAVATEL A ODPOVĚDNÝ REDAKTOR STANISLAV MINAŘÍK. V KOMISI FR. BOROVIHO. REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 37. JEDNOTLIVÉ ČÍSLO 30 HALÉŘŮ. PŘEDPLATNÉ NA ČTVRT ROKU (13 čísel) K 360. POŠTOU K 4.-. TISKEM GRAFIE V PRAZE II., MYSLÍKOVA UL. 1959.